

REVISTA VĂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VĂNĂTORILOR DIN ROMANIA
RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923
SEDIUL «UNIUNEI»: STR. SF. IONICĂ, 6. — BUCUREȘTI I. — TELEFON 315/47

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI ȘI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare :

N. RACOTA, GH. NEDICI și A. MOCSONYI

Președinte :

Dr. I. COSTINESCU

Vice-Președinți :

GH. SCHINA și ALEX. VASILCO

Secretar General :

Colonel DIMITRESCU ALEXANDRU

Membrii-Consilieri :

BĂLĂNESCU T., General BALIF E., Dr. BEJAN I., BITTERMANN JUL., Dr. BOTEZAT EUG.,
Colonel BOZAC AUREL, BRĂTIANU DINU, Dr. CĂLINESCU I. R., Căpitan CĂLUGĂRU
EUGEN, CRĂCIUNESCU CORNEL, CRAIOVEANU EUGEN, DRĂCEA M., Dr. JUVARA ER-
NEST, LINȚIA DIONISIE, General MANU G. G., Dr. MEȚIANU N., OLTEANU GAVRIL,
PAVLU D., Dr. PHILIPOVICZ., PLAGINO G., POP I., POPESCU I., Maior C. ROSETI
BĂLĂNESCU, G-ral SAMSONOVICI, SĂULESCU N., Maior SCHNEIDER SNYDER R., ȘTEFAN
V. V., SUȚU ALEX. Cluj, G. TELEAGĂ, TIPEI S., Dr. G. UDRISCHI, WITTING E.

Censori :

CAȚAFANI V., ȘTEFĂNESCU G., GOLESCU G. A., PĂNOIU ILIE, NEDELCU G.

Comitetul de lectură :

Dr. G. NEDICI, Dr. R. I. CĂLINESCU, E. CRAIOVEANU, Dr. G. SCHINA, Cpt. CĂLUGĂRU E.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la
„REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile : plătesc o taxă fixă de afiliere de lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100
înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de
400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru.

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“

**Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din
întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.**

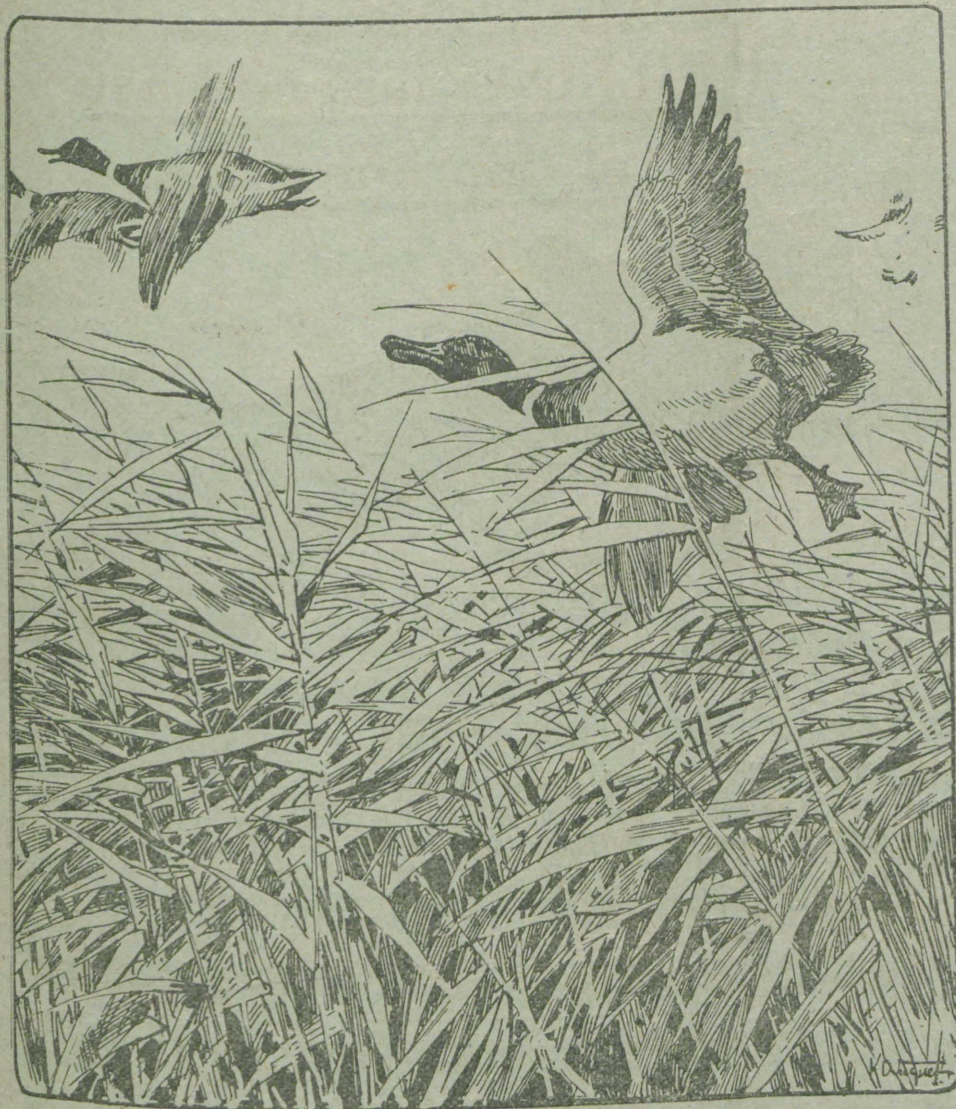
Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Corespondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărășite de
timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de primire la Uniune : In toate zilele de lucru dela 9—1 și 4—7

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI I.

— TELEFON 313/47 —

2

SĂPTĂMÂNI

NE MAI DESPART

DE LA

DESCHIDEREA

VÂNĂTOAREI LA VÂNAT DE BALTĂ!

La găște și rațe sălbatece, la becaține, aveți nevoie de cartușe bune, cu bătae lungă, adică cu penetrație mare și grupare deasă.

Cartușele :

„3 STELE“, „2 STELE“ și „1 STEA“

corespund în cel mai înalt grad acestor cerinți.

Se găsesc în toate magazinele de specialitate din țară.

LA BUCUREȘTI : la „Uniunea Generală a Vânătorilor“, str. Sf. Ionică No. 6 și la sediul fabricii
la Magazinul „Armureria Engleză“, str. Academiei No. 3

FABRICA ROMÂNĂ DE CARTUȘE DE VÂNĂTOARE, S.A.

ȘOSEAUA ȘTEFAN CEL MARE No. 45

Se poate livra și cu
armare separată a
oțelilor
țevei de
glonț.

Cel mai bun și mai eftin
DRILLING fără cocoașe
al tipurilor noastre.

Noul nostru Drilling fără cocoașe
„MARS“

C. A. FUNK & Co., Fabrică de arme, SUHL - Germania

VINDEM depozitul nostru de modele dela Uniune la prețul de cost. Printre ele se găsesc: Arme mixte sistem Bock, cu 2 țevi lisse, Drillinguri, arme cu 2 țevi lise, expresuri (două țevi de glonț), cu și fără ejector automat, carabine de vânătoare cu repetiție, cu și fără lunete.

Execuțiuni speciale, modificări reparațiuni, urgente și eftine. Oferte de prețuri la cerere.

Reuniunea Română a Prăsititorilor de Câini

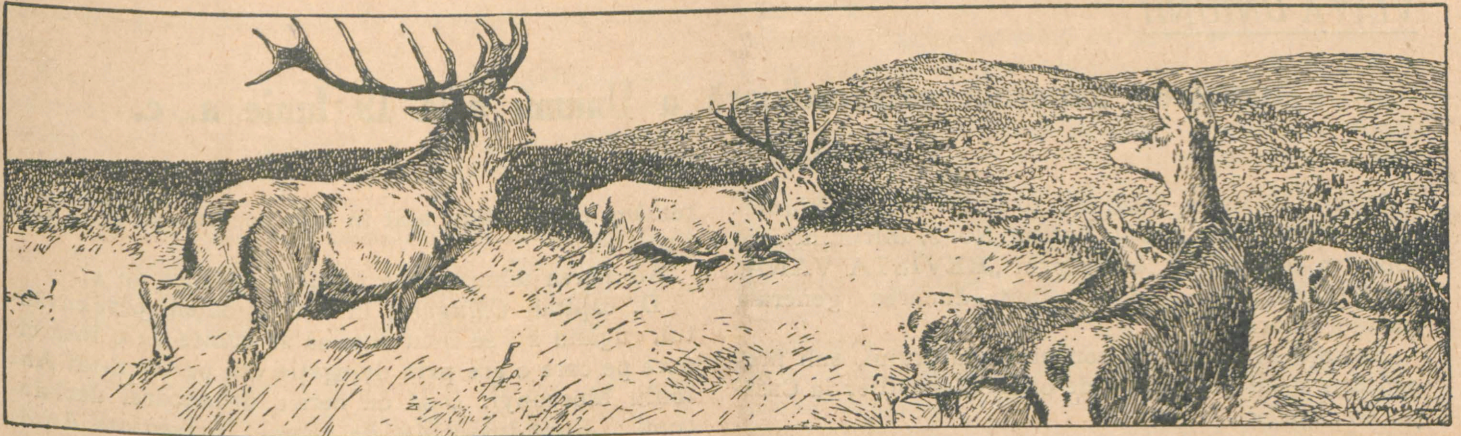
Sediul : CLUJ — STR. MAȘINIȘTILOR No. 4

Aduce la cunoștința celor interesați că le stă la dispoziție în orice chestiune Chinologică și Chino-technică. Mijlocește GRATUIT cumpărări de câini, dar numai de rasă cu pedigree. Ține registrele matricole oficiale pe toată țara, pentru toate rasele de câini, pedigreeurile emise de noi fiind recunoscute ca sigure oficiale în străinătate.

UNIUNEA CHINOLOGICA CEHOSLOVACA
(C. K. U.)

Președinte, Cpt. retr. FELIX WERLIK, BRNO, KESSELSCHMIEDGASSE 10

având contract de reciprocitate cu R. R. P. C. stă la dispoziția membrilor reuniunii în orice chestiune chinologică. A se adresa prin R. R. P. C. Contractul se poate vedea în No. 10 și 11, 1930 al Revistei Vânătorilor. La orice corespondență adresați mărci de răspuns.

CALENDARUL VÂNĂTORILOR

IULIE

Vânatul permis : Căpriori (șapi), orice răpitoare cu păr sau pene.

In grija vânătorului. Strângerea recoltei de pe ogoarele ce nu lăsăm în picioare. Pregătirea lor pen-

tru iarnă. Se continuă împușcarea răpitoarelor păroase sau aripate. Cerbii își curăță coarnele noi. Căprioarele se 'nperechează.

„Almanahul vânătorului”

Apel către suflarea vânătoarească din România

Desigur că nu toată lumea noastră vânătoarească cunoaște adevăratele scopuri ale uniunilor pentru ocrotirea vânatului și apărarea intereselor vânătoarești, — scopuri care se deosebesc radical de acelea ale societăților propriu zise de vânătoare.

Aceste uniuni au în străinătate o menire foarte înaltă, ele fiind între altele — căci nu putem cita toate preocupările acestora — organe consultative și de control a administrației vânătoarești de Stat; ele contribuind la stabilirea politicii raționale a vânătoarei, pe care un stat trebuie să o urmeze; ele având obligația de a desvolta educația morală și de specialitate a vânătorilor și personalului de administrație și pază a terenurilor de vânătoare, prin mijloacele cele mai eficiente; ele având îndatorirea de a determina solidaritatea și colaborarea între vânători, în vederea unei activități constructive.

Pentru a ajunge la aceste importante rezultate, uniunile — în afară de alte mijloace de activitate — editează buletine sau reviste, adesea săptămânale, prin care pun în curent pe toți vânătorii despre mișcarea vânătoarească națională.

În ceea ce ne privește pe noi românii, trebuie să fim sinceri și să recunoaștem că U. G. V. R. nu a corespuns întru totul acestor înalte scopuri — iar „Revista Vânătorilor” a deviat adesea, mai ales în ultima vreme, de la realele sale îndatoriri.

A sosit însă timpul ca să ne trezim și să facem din Uniunea noastră o instituție de sinceră realizare a scopurilor de mai sus — iar „Revista Vânătorilor” să fie o oglindă fidelă a întregii mișcări vânătoarești din țară și străinătate.

În ceea ce mă privește pe mine personal, activând până în prezent la realizări vânătoarești fundamentale, pe care le-am considerat ca cele mai importante și mai urgente pentru țara noastră, n'am avut timpul material de a mă ocupa mai deaproape și cu „Revista Vânătorilor”.

Terminând în parte cu preocupările mai sus amintite, avem datoria comună de a ne consolida acum și „Revista Vânătorilor”, paralel cu consolidarea Uniunii.

În acest scop facem un călduros apel la întreaga suflare vânătoarească din România, pentru a colabora efectiv cu noi, trimițându-ne propunerile cele mai bune, ca și toate desideratele și nemulțumirile de ordin vânătoarească, pentru ca „Revista Vânătorilor” să devină o tribună cu adevărat liberă.

GH. NEDICI

VIATA UNIUNII**Adunarea generală extraordinară a Uniunii dela 19 Iunie a. c.****PROCES-VERBAL**

Astăzi, 19 Iunie 1932, ora 10.30, în localul Munte-lui de Pietate din strada Zorilor No. 2, întrunindu-ne conform convocării făcute prin „REVISTA VANATORILOR“, No. 3—5, s'a ținut adunarea generală extraordinară.

Ședința se deschide conform Statutului, sub președinția d-lui președinte de onoare, consilier la Casa-ție Gh. Nedici.

Înainte de deschiderea ședinței, d-sa constată că în sală se găsește un număr de peste 100 membri, dintre cari 18 fac parte din Consiliul de Administrație.

D-sa declară, așa cum a afirmat și în adunarea generală dela 28 Februarie, că nu înțelege să prezideze ședința decât în cea mai strictă legalitate și în conformitate cu statutele U. G. V. R.

Intr'o inimioasă cuvântare, d-sa salută membrii veniți în număr așa de mare din toate părțile țării și în special arată mulțumirea sa domnilor membri cari aparțin corpului silvic și cari înțelegând chemarea vremii au venit cu însuflețire să colaboreze cu noi vânătorii.

Recunoaște că Revista Vânătorilor nu a fost până acum o tribună liberă — așa cum ar trebui să fie — în care toți vânătorii fără deosebire, să-și poată arăta păsurile și părerile. Speră că pe viitor va fi îndrumată pe făgașul menirii sale, și d-sa promite că va lupta pentru acesta.

Arată apoi activitatea ce a depus în cursul vieții d-sale pe tărîmul vânătoresc și rezultatele, destul de frumoase, obținute.

Peste frontieră România are o reputație strălucită, și este recunoscută ca având cea mai bună organizație vânătorescă. D-sa însă are regretul să mărturisească că administrația nu a lucrat după un plan bine chibzuit și că lasă mult de dorit. Promite că va face toate eforturile ca aceasta să fie reorganizată pe alte baze și în așa fel ca să fie chemați la colaborare efectivă și sivicultorii.

Incheiând, declară că trece președinția d-lui Dr. I. Costinescu, președintele activ al Uniunii.

D. președinte Dr. Costinescu, luând conducerea desbaterilor spune că întru cât constată și d-sa legalitatea constituirii Adunării Generale extraordinare, în prezența a peste 100 membri, din cari 18 făcând parte din Consiliul Administrației, întrebă dacă cineva are o obiecțiune de făcut. Constatând că nu se ridică nici o contestație, consultă Adunarea dacă se consideră legal constituită.

Adunarea prin aclamațiuni arată că se consideră legal constituită în adunare generală extraordinară.

D. președinte roagă adunarea să convină la interventirea ordinii de zi în sensul ca punctul 4 din ordinea de zi conținut în convocare să fie luat în discuție și vidat mai întâi, pentru ca Adunarea să fie pusă în cunoștința faptelor curioase, petrecute dela 28 Februarie până astăzi. Dealtfel punctul 3 din ordinea de zi va trebui să-l lăsăm complet la o parte, întru cât nu posedăm actele pe baza cărora vechiul consiliu să fie descărcat de gestiunea sa. Cu toate intervențiile formale făcute din vreme, aceste acte nu ne-au fost prezentate, în consecință vechiul consiliu

rămâne răspunzător atât în fața noastră cât și în fața justiției.

Adunarea admite interventirea ordinii de zi.

D. căpitan Călugăru, în acest moment, cere cuvântul, rugând a i se încuviința să se achite de o însărcinare pe care o are prin delegație din partea d-lui Antoniu Mocsonyi. D-sa dă cetire următoarei declarațiuni : „Sunt însărcinat de către d. președinte Antoniu Mocsonyi de a vă aduce la cunoștință următoarele : În urma convocării acestei Adunări, d. Antoniu Mocsonyi a primit din partea mai multor societăți de vânătoare și membri ai acestei Uniuni proteste împotriva celor întâmplate la Uniune și a convocării prezentei Adunări. Aceste proteste pornesc dela foarte multe societăți de vânătoare și dela foarte mulți membri ai U. G. V. R. cu drept de a vota conform statutelor.

O parte din ele au fost notificate U. G. V. R. prin portărei. D. Mocsonyi ține să vă atragă atenția că din aceste proteste se întrevede pericolul de desmembrare care amenință Uniunea și vă roagă — în interesul viitorului organizației vânătoarești și al nostru al tuturor vânătorilor — să vă gândiți bine înainte de a lua o hotărîre, deși din punct de vedere legal atât convocarea acestei adunări, cât și hotărîrile ei nu au nici o valoare.

D. căpitan Călugăru predă apoi dosarul pe care l-a primit dela d. Mocsonyi.

Toț odată ține să arate și părerea sa personală că în urma faptelor petrecut în Transilvania și în special în regiunea Cluj pe care o cunoaște de aproape, printre membrii Uniunii este credința că pericolul de desmembrare persistă și că ei nu înțeleg să sufere consecințe pentru că „domnii dela București“ se ceartă.

D. președinte Dr. Costinescu declară că este mulțumit că s'a produs această intervenție din partea d-lui Mocsonyi și în special că s'a făcut prin glasul unui militar, care a luat parte efectivă la adunarea generală dela 28 Februarie, astfel că poate să-și dea seamă de modul legal în care s'a ținut acea ședință, fiind sigur că d-sa nu va contesta acest adevăr. Intervenția va servi pentru a desvălui și mai clar dedesubturile faptelor ce voi expune la timp.

Resping cu indignare procedeul, consider intervenția aceasta ca neavenită și rog pe d. căpitan Călugăru să transmită dlui Mocsonyi această apreciere a mea.

Relev că însăși intervenția d-sale dovedește recunoașterea că existăm legalmente.

Sunt mulțumit că îmi dați ocazia de a aminti în fața adunării generale faptele care au determinat asemenea manifestări.

Adunarea va judeca și va trage concluziile logice. Constat în prealabil că protestele sunt confecționate într'o officină, care cu premeditare caută să saboteze activitatea noastră, ceea ce se va vedea din expunerea ce voi face îndată.

Protestele sunt pe foi tipărite, deci pregătite și date spre semnare, iar nu spontan și din liber arbitru, ci după cât sunt informat, și cum fiecare își poate închipui, ele au fost semnate sub amenințarea de

disolvare a societăților și de persecuții administrative.

Este trist că acei ce se află în capul instituțiilor vânătorești, nu înțeleg că rolul lor este să fie în orice ocazie la dispoziția societăților, iar nu ca acestea din urmă să fie la dispoziția bunului plac și a abuzurilor domniilor lor.

Constat că vreo 30 de societăți din două județe și tot atâți membri din aceleași județe (din circa 1000 societăți și tot atâția membri făcând parte din Uniune) s'au lăsat terorizați și au semnat protestul timpuriu.

D. președinte recapitulează apoi faptele ce s'au petrecut în adunarea generală dela 28 Februarie și ulterior.

Reamintesc mai întâi atitudinea avută de d. General Gârleșteanu, care postat la intrare, prevenea pe membri să nu intre în sală, căci acolo e revoluție, fapt care m'a îndemnat tocmai să intru pentru a mă edifica asupra celor ce se petrec. În sală am găsit perfectă ordine. Adunarea își urma lucrările în mod normal. Fiind ales ca președinte activ, am insistat în repetate rânduri ca adunarea să mențină pe d. Mocsonyi în această calitate, adunarea însă a refuzat hotărât, făcându-mă să înțeleg că dorește să aibă la conducere o persoană mai energică și mai activă. De altfel adunarea înalță pe d. Mocsonyi la rangul de președinte de onoare.

Dându-mi seama de lupta care începe la Uniune, dar fiind omul care nu se dă îndărăt dela luptă, m'am decis să primesc.

A doua zi după alegere, noul consiliu de administrație a ținut o ședință pentru a stabili programul de lucru. Chiar în după amiaza acelei zile s'a început în prezența cenzorilor, inventarierea și luarea în primire a averii existente la Uniune. În ziua de 1 Aprilie, când predarea trebuia să continue, comitetul de direcție a venit să lucreze, găsește lacăte și peceți pe ușile sediului, în timp ce fostul secretar d. Cojescu, înfricoșat aștepta la intrarea clădirii și da explicația că a fost forțat să facă acest lucru, întrucât era amenințat de d. Mocsonyi că va fi făcut răspunzător personal de orice predare ar face noului consiliu.

Am fi putut înlătura aceste peceți cu caracter particular, dar am găsit că este mai potrivit pentru demnitatea Uniunii să urmăm o cale mai elegantă și mai legală decât cea întrebuintată de domniile lor.

În dorința mea sinceră, pe care de altfel o am și astăzi de a găsi mijlocul înlăturării fricțiunilor, prin înțelegere cu acei porniți pe cale de sabotaj, am căutat să întrunesc la mine acasă, în repetate rânduri, pe domnii cari manifestau supărări, împreună cu alții dintre cei noui aleși. Toate încercările însă au fost zădărnice de încapățănarea acelor cari nu voiau să admită decât singura soluție — inadmisibilă pentru noi — aceia ca să recunoaștem oficial că adunarea generală dela 28 Februarie n'a fost legal constituită. Domniile lor pretindeau că la acea adunare n'ar fi fost prezenți — așa cum prevede statutul — minimum de 50 membri din care 8 să facă parte din consiliul de administrație.

D. Nedici, care prezidase adunarea, a convenit atunci ca în cazul că s'ar face proba celor afirmate, este gata să recunoască el însuși, acest lucru.

Asupra acestora se convine la instituirea unei comisiuni, care să cerceteze după acte, calitatea de membri ai Uniunii a celor 61 de semnatari de pe lista de prezență la adunarea generală.

Comisia compusă din d-nii: General Manu, G. Schina și Plagino, asistată de fostul și de actualul secretar general, se întrunește în ziua de 16 Martie, la d. Plagino. Studiază puținele acte ce prezintă în acest scop fostul secretar general. Acesta recunoaște că nu posedă și nici nu are cunoștință de existența altor acte, întrucât acum un an, când a venit d-sa la secretariat, nu a găsit registre de evidența membrilor la Uniune, ci din materialul ce a putut culege, a confecționat registrele ce prezintă acuma comisiunii.

După cercetarea registrelor, comisiunea ajunge la constatarea că din cei 61 membri, cari au convenit să semneze pe lista de prezență, întrucât mai erau și alți membri prezenți în sală, dar n'au voit să semneze, un număr de 47 figurează în registrele prezentate; apoi că doi din membri, deși posedau dovada peremptorie a calității lor de membri posedând chitanța de plata cotizației la zi, precum și alți 12 membri, nu s'au găsit trecuți în registre și nici în vreun alt document care să dovedească calitatea lor de membri.

Faptul îmi pare foarte curios, deoarece chiar a doua zi primesc următoarele documente din partea societății pentru protecția și ocrotirea vânătorei din Bucovina, din care reiese neîndoios că membrii acestei societăți beneficiază de toate drepturile și prerogativele membrilor Uniunii:

„București, 18 Iunie 1924.

„Onor. Societății pentru Ocrotirea Vânatului: „Bucovina. Ca urmare la convorbirea pe care am avut-o cu domnii Philipovics și Radu Gîrgorcea, cu ocazia venirii delegațiunii d-v la „București, spre a asista la adunarea generală a „Uniunii, vă confirmăm încă odată utilitatea „cu toată fuziunea societății d-v încă de acum „doi ani cu Uniunea—atât pentru noi cât și pentru d-voastră de a continua să funcționați mai departe ca entitate proprie însă în calitate de „filială a Uniunii pentru Bucovina și de a beneficia în această calitate de toate drepturile și prerogativele Uniunii.

„(ss) N. Racotă președinte, Alexianu secretar general”.

Acest document era însoțit de următoarea procură:

„Conform decretului U. G. V. R. nr. 287 din 28 „Iunie anul 1924. Însărcinăm pe membrii noștri „și anume domnii: Dvornic Vasile, Dollinger „Iosef, Iosar Oscar, Nedelcu Ștefan, Nevecinic „Leon, Onciul Ion, Ross Iosef, Teleagă „Gheorg, Prințul Wittgenstein Petre, Contele „Vasilco și dr. Philipovici Ioan, de a reprezenta „societatea noastră cu toate drepturile și prerogativele Uniunii generale a Vânătorilor din „România, stabilită pentru ziua de 28 Februarie „a. c., la București”.

Procura o posedau membrii Bucovineni în ziua de 28 Februarie, când au luat parte la adunarea generală.

Așa dar 11 membri, imputerniciți ai societății-filiale a Uniunii dela 1924 și până acum, au luat parte cu vot deliberativ la toate adunările generale, fără a fi vreodată contestați.

De altfel asupra acestora, ca și asupra celorlalți semnatari, despre cari comisia nu s'a putut pronunța privitor la calitatea lor de membri, din lipsă de documente, — atunci când va fi momentul vom face proba documentată asupra calității lor de membri ai Uniunii.

În urma constatărilor comisiei, domnul Nedici, care luase cunoștință între timp despre documentele doveditoare ale Bucovinenilor, propune ca comisiunea să se întrunească din nou pentru a le lua în considerare. D. Plagino refuză însă, declarând că și consideră mandatul terminat. Astfel comisia nu se mai poate întruni. Mai mult încă, d. General Gârleșteanu, fost vicepreședinte, declară că nu înțelege să mai continue tratativele, ci că domniile lor se vor adresa de aci înainte numai justiției ca să hotărască.

În adevăr de acum începe perioada a doua, cea a proceselor, acționarea lor fiind semnată de d. Mocsonyi.

..La 17 Martie se face cerere la parchet spre a sigila sediul Uniunii, — după cum formulează textul cererii „pentru a pune la adăpost registrele și documentele ce se găsesc acolo”. Lucru foarte curios, asupra căruia țin să atraga speciala atențiune a adunării; căci atunci când ulterior am fost puși în posesie de către justiție, s'a constatat că *la sediu nu se afla nici un registru, nici un document*; ceiace arată loialitatea mijloacelor întrebuințate.

La 24 Martie se face cerere la Tribunal pentru obținerea unei ordonanțe prezidențiale de anulare a procesului verbal al adunării generale și convocarea unei noi adunări, sub președinția reprezentantului parchetului.

Această cerere se face în baza art. 66 bis Cod. Civil.

Se fac toate presiunile pentru câștigarea cauzei, pe când din parte-ne, nedumeriți încă și conștienți de dreptatea cauzei noastre, așteptăm cu seninătate sentința. Tribunalul admite în parte cererea.

La 7 Aprilie, nemulțumiți de modul de interpretare, noi facem apel în contra ordonanței prezidențiale de mai sus.

Prin lungi pledorii de o parte și de alta — cari au făcut ca desbaterile să dureze două zile — se clarifică complet chestiunea și Tribunalul admite apelul nostru și reformează întru totul ordonanța prezidențială dela 24 Martie.

În baza acestei decizii a Tribunalului, cerem și obținem punerea în posesie, care se efectuează la 18 Aprilie, când corpul portăreilor rupând sigiliile și lacătele, ne pune în posesia sediului.

În condițiuni foarte grele, neposedând nici un registru, lipsit de fonduri, noul consiliu pășește la îndeplinirea activității sale, convins că cel puțin de acum încolo va fi lăsat să-și îndeplinească mandatul.

Intervențiunile pașnice de a obține cheile și registrele rămân fără rezultat; speranța pe care consiliul o nutrea în simțul de dreptate al adversarilor este înșelat, în adevăr:

La 1 Iunie se face contestație împotriva procesului verbal de punere în posesie, *cerându-se anularea lui*. Și de astă dată pledoriile domnilor frați Micescu rămân în van, căci *Tribunalul respinge cererea*.

Urmează atacuri cu pretențiuni mai modeste, ne mai cerându-se anularea, ci mulțumindu-se chiar numai cu o suspendare.

La 6 Iunie: Un nou proces prin care se cere suspendarea efectului adunării generale dela 28 Februarie, în baza art. 165 Cod. Comercial.

Din nou o zadarnică și lungă pledorie a d-lui D. Micescu, căci *Tribunalul respinge cererea*.

La 10 Iunie: Un nou proces prin care se cere tot suspendarea efectului adunării generale, de astă

dată însă în baza art. 66 bis Cod. Civ. și a legii persoanelor juridice. *Tribunalul respinge și această cerere*.

La 17 Iunie: Se încearcă o mistificare, asupra calificării căreia nu vreau să mă pronunț: domniile lor făcând apel contra hotărârii Tribunalului dela 10 Iunie, se fixează un termen scurt pentru judecata apelului, termen care însă nu ajunge la cunoștința noastră. Domnii, prin manopere necunoscute nouă, fac astfel ca nici una din citații să nu parvină în mâna celor în cauză. Astfel în ziaua procesului nimeni din partea noastră nu este prezent. Lipsiți complet de apărare, cu toate insistențele președintelui, care probabil impresionat de lipsa anormală a uneia dintre părți, propune amânarea procesului, propunere combătută cu îndârjire de partea adversă, făcând proba formală că procedura este îndeplinită.

Urmează o lungă pledorie de unul singur timp de două ore, care se termină pentru adversarii Uniunii tot atât de lamentabil ca și în cazurile precedente, căci:

Tribunalul, în completul său, respinge apelul.

Așteptăm acum cu deplină siguranță în dreptatea cauzei noastre ziua de 21 Iunie*), când urmează a se judeca fondul acțiunii principale în anularea procesului verbal al adunării generale dela 28 Februarie.

Înainte de a încheia această expunere, din care în concluzie față de cele arătate până acum, rezultă că noi trebuie să ne considerăm înscăunați definitiv în conducerea Uniunii, doresc să arăt adunării, în puține cuvinte, stadiul în care se găsește chestiunea fraudelor comise în trecut la Uniune, și despre care mulți dintre d-voastră, ați auzit vorbindu-se.

Fiind lipsiți de registre și de documente, nu suntem în măsură să afirmăm nimic, nici asupra cantumului, nici asupra felului acestor fraude și nici asupra autorilor lor. Știm numai atât în mod precis, că în urma reclamațiunii făcute de câțiva membri, Parchetul a repartizat afacerea la Cabinetul 3 a judecătorului de instrucție, care din cercetările făcute până în prezent, a ajuns la convingerea că în mod neîndoios s'au comis fraude mari, va da curs urgent, astfel că nu mai există primejdie de mai departe tănuire. Din diferitele mărturii făcute la Parchet, relev pe aceea a d-lui Mocsonyi, care recunoscând realitatea fraudelor comise, recomandă pe d. Cojescu ca putând să dea relațiuni precise. D-sa ca fost președinte se constituie parte civilă pentru suma de 750.000 lei!

Putem deci considera pozitiv că minimul fraudelor comise este cel arătat mai sus.

Lăsând la aprecierea adunării generale cele expuse, cu privire la atitudinea unora dintre membrii vechiului consiliu, cari pe orice cale caută să zădărnicească activitatea Uniunii, fie chiar cu riscul existenței sale, încheiu eprimându-mi regretul că asemenea fapte se pot petrece în sânul nostru. Nu renunț nici acum la credința că mulți din cei puțini, cari s'au solidarizat dintr'un gest de politeță mondenă, vor reveni la sentimentele cele drepte și se vor ralia la acțiunea noastră legală și activă totul reintrând astfel în normal.

Și acum să trecem la ordinea de zi. (Aclamațiuni unanime).

D. Vicepreședinte G. Schina dă cetire următoarelor moțiuni: „Adunarea generală extraordinară; pusă în cunoștință de acțiunea pornită de către unii din-

*) Sentința se dă la 9 Iulie.

dăunat progresul culturii și economiei silvice și vânătorești.

D. *președinte* arată că este o chestie delicată ca adunarea generală să se amestece în măsurile ce iea Ministerul. S'au făcut unele abuzuri și greșeli, este necontestat, avem însă speranța că în curând vom avea posibilitatea să repunem lucrurile în normal.

D. *Vasiliu, Cernăuți*. Ca consecință logică a desbaterilor face propunerea ca în cazul când Uniunea ar avea posibilitate, să intervină cu sfatul, atunci când se fac numiri în posturi de conducere a intereselor vânătorești, să insiste cu toată energia ca în asemenea posturi să nu fie numite decât persoane cari au pregătirea și au dat dovadă a realizărilor pe tărîmul vânătoresc.

Exprimă părerea ca selecțiunea să se facă pe bază de concurs de oarece în țară sunt elemente cari ar corespunde în totul chemării.

D. *Phillipovici* arată pacostea pentru vânat pe care o constituie toleranța arătată admiterei fără frâu a câinilor de stână în păduri și pe câmpii.

În legătură cu chestiunea pășunatului pe teritoriile arendate vânătorilor, cere ca Uniunea să intervină forurilor în drept pentru ca prescripțiile legale să fie aplicate real, iar nu ca acum : legea să spuie una și Ministerul să facă alta.

D. *Horia Lazăr* arată că este foarte just ce spune d. Phillipovici, dar avem de luptat cu o tradiție greu de înlăturat. Legea silvică prevede categoric prohibirea pășunatului în golurile din păduri, și rămâne în sarcina corpului silvic să iea asupra sa și să lupte pentru refacerea islazurilor comunale, care să fie puse la dispoziția pășunatului. Numai atunci se va putea aplica strict legea și să scoatem vitele din păduri. Aceste realizări merg încet, dar ne străduim să obținem anual câte ceva, până ce vom ajunge la rezultatul care trebuie să fie cel legal și definitiv.

D. *Inspector R. Murat* se realizează la propunerea de

a se recomanda măsuri drastice contra câinilor hoinari, adevărată pacoste pe vânătoare.

În practica mea de vânător și inspector vechiu de vânătoare, mărturisesc că cele mai grave stingheriri ale rostului vânatului le-am întâmpinat dela câini și dela politică !

Ar fi bine ca în contractele ce se încheie pentru arendarea pășunatului să fie prevăzute clauze rezolutorii de reglementarea numărului câinilor de pază și a modului cum să fie puși în neputință de a aduce vătămare vânatului în păduri și pe câmpii.

D. *Rosetti Bălănescu* arată că Direcția vânătorei a luat măsuri pentru protecția urșilor, limitând posibilitățile de ucidere și precizând categoria exemplarelor ce pot fi împușcate de vânători.

Pot cita concret foarte multe cazuri când din pricina otrăvei au pierit în mod stupid mulți urși, râși precum și mândre aquile și vulturi, deveniți atât de rari în Carpații noștri.

Pier în chip jalnic nu numai urși capitali, dar și ursoaice cu pui, ca și urși tineri.

Este deci absolut necesar ca U. G. V. R. să intervină pentru obținerea unei decizii ministeriale interzicând desăvârșit otrava pe aceste teritorii.

D. *președinte Dr. Costinescu* declară că s'a luat notă, de toate aceste propuneri și promite că vor fi luate în considerare.

Constatând că nu mai este nimic la ordinea de zi, declară închisă ședința adunării generale extraordinare din 19 Iunie 1932.

Mulțumește încă odată tuturor pentru aportul lor la lucrările adunării cu atâta însuflețire și roagă pe participanți să arate și celor ce n'au fost prezenți care a fost atmosfera de armonie și frățescă camaraderie ce a domnit tot timpul la această adunare.

Președinte : *Dr. I. Costinescu.*

Secretar general : *Colonel Alex. Dimitrescu.*

ZOOLOGIE VANĂTOREASCĂ

Viteza animalelor

Printre Mamifere, Gazela este animalul cel mai iute; într'o secundă ea parcurge 27 metri. Urmează calul de alergare englez cu 25 metri pe secundă, la fel cu ogarul rus. Ogarul englez face 23 metri pe secundă, girafa 15 m. renul 14 m., lupul 10 m. și câinele eschimos 4 m.

Printre păsări, o anumită specie de rândunici deține recordul cu 140 m. pe secundă, pe când rându-

nica noastră obișnuită face doar 80 m. pe secundă. Struțul dând din aripi, ajunge la o viteză de 30 m. pe secundă.

Printre pești, vine în primul rând somonul cu 7 și scrumbia cu 6 m. pe secundă. Sunț și animale ca scoica și midia, la care mișcare e aproape egală cu zero.

pului dar neinteresând creerul, precum și perforarea ochiului sunt lovituri cari opresc pasărea, dar cu tendință să-și reia zborul. Loviturile la aripă sunt cu atât mai grave cu cât rana se produce mai mult în regiunea humerus-ului : păsări aripate. Mai notez o observație : dacă se taie repede, cu un cuțit bine ascuțit, capul unei păsări de curte, se întâmplă ca pasărea să mai poată fugi pe picioare un timp, sau în tot cazul se va sbate și sălta destul de mult. Din potrivă, o lovitură de ciomag pe capul unei asemenea păsări o va lăsa întotdeauna moartă pe loc, fără nici o mișcare.

Un factor care pare a juca un rol important în manifestările de vitalitate ale vânatului este spaima. Un animal care-și vede dușmanul pare să găsească în el, în spaima lui, o putere desperată care câteodată ne uimește. E un lucru știut de vânător că vânatul lăsat în pace după ce a primit lovitura va fi găsit totdeauna mai aproape de cât cel urmărit deschis.

Dar toate cauzele acestea — și altele încă fără îndoială — prin cari am căutat să explicăm într-o oarecare măsură manifestările de vitalitate remarcabilă a vânatului, nu fac decât să confirme ceea ce spuneam mai sus că pentru elucidarea chestiunii trebuiesc observațiuni bine controlate, sistematic și amănunțit cercetate. Am învederat totuși numai vitalitatea deosebită a aceleiaș specii de vânat. Problema vitalității diferite, constantă și caracteristică unei specii com-

parativ cu alta, apare însă acum încă mai obscură. Există în adevăr o sensibilitate mai mare la rănire între diferitele animale ? Este oare o densitate, o elasticitate diferită a pielii, a cărnei, care să producă și reacțiuni diferite în organisme diferite ? Posibil. Nu sunt lucruri ce pot fi puse în formule matematice în teoria balisticii. Dar nu e mai puțin adevărat că nici afirmațiunile tradiționale ale vânătorilor nu se sprijină pe cercetări sistematice. Sau cel puțin nu se cunosc. O revistă vânătoarească de mare tiraj ar putea face asupra chestiunii o interesantă anchetă, cel puțin prin varietatea cazurilor culese, în cadrul problemei cu care m'am ocupat *).

Zusammenfassung: Der Verfasser behandelt das Problem, ob man behaupten kann, dass bei den verschiedenen Wildarten eine besondere und charakteristische Vitalität besteht.

Ganz verschiedenartige und überraschende Feststellungen der Geschosswirkung auf verschieden Exemplare ein und derselben Art verwickeln die Tatsachen noch mehr, wenn es heint, sich endgültig über die Verschiedenheit der Vitalität verschiedener Wildarten ausgesprochen. Die Frage bleibt offen und die „Revista Vânătorilor“ erbittert Beiträge ihrer Leser betreffs der im Artikel behandelten Tatsachen.

INSTITUȚII ÎN LEGĂTURĂ CU VÂNĂTOAREA

❖ O nouă fermă de vulpi argintii în România ❖

— Mona Pelsdyrfarm, Deva —

În timp ce la noi creșterea vulpiiilor argintii este abia pe cale de a se introduce (Codlea, jud. Brașov) în țările civilizate vulpea argintie se cultivă cu rezultate foarte multumitoare, de mai bine de 20 ani.

În deosebi Norvegia și Suedia înregistrează cele mai frumoase succese.

Numai în Norvegia sunt de două ori atâtea vulpi argintii câte sunt în toate celelalte state europene la un loc.

Asociația crescătorilor de vulpi argintii din Norvegia număra, acum 2 ani, cam 4.000 de ferme.

Toate vulpile argintii ale Norvegiei, bune de prăsilă, se înregistrează într'un registru genealogic, care se editează sub controlul ministerului norvegian de Domenii. Chiar și inspectorii, instituiți pentru inspectarea fermelor și prețuirea animalelor, se numesc tot de minister.

Prin îngrijirile asidui ale crescătorilor și propaganda rațională care s'a făcut, vulpea argintie a devenit în Norvegia aproape un animal domestic, rezultat la care s'a ajuns și prin faptul că creșterea ace-

stui animal nu este de loc mai grea ca a altor animale domestice.

Condițiile climatice de dezvoltare și înmulțire a vulpei argintii nu diferă mult de acelea ale vulpei roșii.

Încât și în România se poate cultiva cu ușurință și spor, cu atât mai mult cu cât la noi alimentele sunt cu mult mai ieftine ca în alte țări.

Iată pentru ce, după un timp atât de scurt, putem înregistra înființarea unei noi ferme de creștere a vulpei argintii în România (Deva) *Mona Pelsdyrfarm*, sucursală a unei mari firme norvegiene (Stjördal).

Dealtfel, o fermă de vulpi argintii se poate instala în orice grădină cu câțiva pomi.

Este absolut necesar ca ferma să se afle în apropierea unei locuințe, pentru ca îngrijitorul să poată ușor și oricând, supraveghea și îngriji ferma.

Instalațiile sunt foarte simple : o cușcă (fig. 1), compusă din câțiva stâlpi de lemn împreunați cu sârmă împletită, a cărei parte inferioară intră în pă-

*) Revista Vânătorilor lasă deschisă această interesantă problemă, pusă cu atâta competență de d-l Maior Rosetti-Bălănescu, și așteaptă observațiunile celorlalți camarazi vânători.

mânt cu vre-o 50—60 cm.—iar partea superioară este înclinată înăuntru cu vreo 50 cm., apoi un coteț de

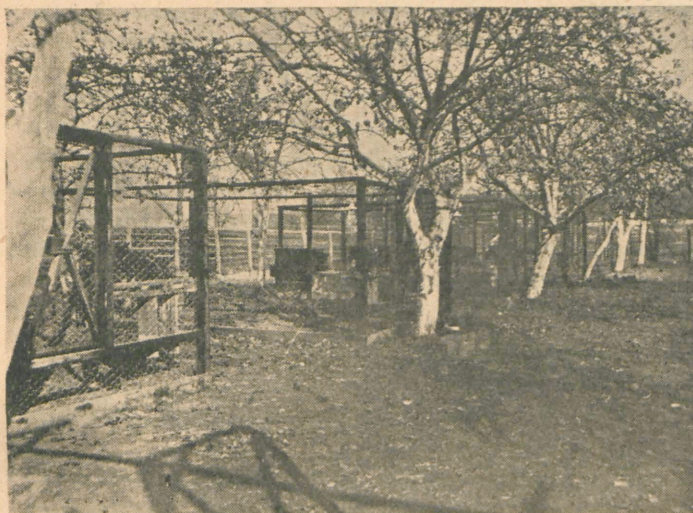

Fig. 1. — Caști pentru creșterea vulpilor argintii.

scânduri (fig. 2), dintre cele mai simple, înălțat cu 30—40 cm. de la suprafața pământului. Terenul închis are de obicei cam 30 m² — iar pereții o înălțime de 2 metri.

Vulpea argintie se hrănește, ca și vulpea roșie, mai ales cu carne, cereale, legume, fructe, etc. Hrana cea mai bună este carnea de : epure de casă, oaie și cal. Mănâncă cu plăcere și păsări sălbatice (chiar ciori și vrăbii) care i-se dă ca variație.

O vulpe are nevoie, zilnic, de 250—300 gr. alimente, care la noi costă cam 3 lei.

Vulpea argintie fată, ca și vulpea roșie, odată pe an, 3—4 pui, după 51 zile de gestație.

După calculele făcute, creșterea vulpilor argintii este o ocupație foarte rentabilă — și ea ar putea deveni și la noi, cu timpul, un important izvor de bogăție națională. Căci prețul unei blăni de vulpe argintie este de 20.000—30.000 lei, în timp ce alimentele costă niște sume derizorii.

Blănille se pot vinde, în orice cantități și cu prețurile cele mai bune, la bursele din Lipsca, Londra, New-York, Montreal etc.

Chiar și sucursala firmei norvegiene de mai sus se însărcinează cu valorificarea blănilor.

Tot această sucursală livrează și vulpi de prăsilă cu

90.000 lei perechea, acordând rabate la mai multe perechi. Ba chiar pune îngrijitorul său la dispoziția cumpărăturilor, pentru a-i iniția în creșterea vulpilor argintii.

Este o chestiune care poate interesa pe oricine și mai ales pe proprietarii și arendașii de moșii, ferme, păduri ; pe agricultori, vânători, sivicultori etc.

În Norvegia toate clasele sociale se ocupă cu creș-

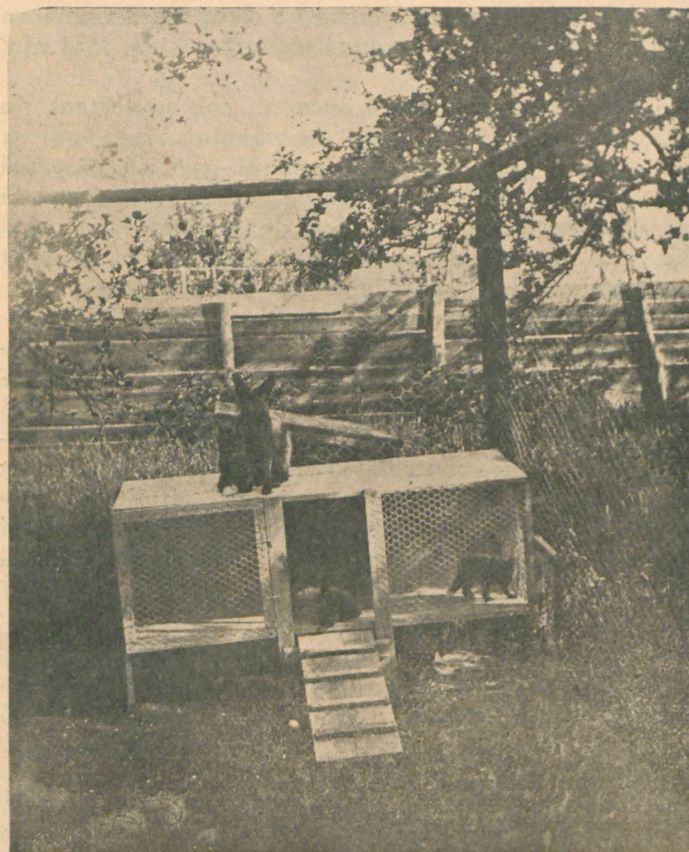

Fig. 2. — Cotețe pentru adăpostirea vulpilor.

terea vulpilor argintii, care înlesnește, la mii de oameni : funcționari, meseriași și muncitori cu ziua, câștigarea cinstită a pâine de toate zilele.

Zusammenfassung: Eine neue Silberfuchsfarm ist in Rumänien in Deva, Distrikt Hunedoara, als Filiale einer grossen norwegischen Firma : Mona Pellsdyrfarm, entstanden.

Ce este o grădină zoologică și care este importanța ei publică

de Dr. R. I. Călinescu

O grădină zoologică este o instituție publică sau particulară, pentru expunerea cât mai accesibilă a animalelor, cu scopul unei cunoașteri practice a acestora de către observator, în toate amănuntele vieții lor.

O grădină zoologică este deci un fel de muzeu viu, care, fără a avea obligațiile multiple și grele ale muzeului ordinar, mort, are marele avantaj de a stimula, mai mult decât acesta, prin piesele sale vii, mișcătoare, instinctul curiozității și spiritul de cunoaștere al publicului.

Importanța publică a unei asemenea instituții este de 5 feluri : a) științifică, b) didactică, c) artistică, d) ca instituție pentru ocrotirea naturii și e) ca instituție patriotică.

a) **Importanța științifică.** În ultimii ani, Siste-

matica și *Biologia animală* au căpătat o dezvoltare considerabilă, fiind ajutate mai ales de grădinile zoologice. Astfel, multe animale exotice s'au descris corect și s'au cunoscut bine numai după ce au fost aduse în aceste instituții. De o deosebită importanță pentru cercetători sunt seriile de animale din aceeași familie, pe care acesta le poate studia în ansamblu (de pildă: seria *Cerbilor* dela Berlin, a *Antilopelor* dela Gizah, a *Cangurilor* dela Franckfurt a/M. etc.). Observațiuni juste asupra epocii rutului, duratei sarcinei, nidificației, clocirii, timpului de lepădare a coarnelor și greutatea acestora, asupra creșterii și greutateii animalelor, longevității și hibridizării naturale sau experimentale — efectuate în grădinile zoologice, au condus la rezultate practice considerabile. Din acest punct de ve-

dere, importanța zootehnică a grădinilor zoologice, este extrem de concludentă. Primele încercări de încrucișare între vitele europene și diferite rase de Zebu, s'au executat în grădina experimentală a Institutului universitar agricol din Halle. Experiențele s'au reluat apoi la Stellingen, unde s'au încrucișat vacile europene cu rasa mare de Zebu, obținându-se astfel vite grele până la 2000 kg. Incercări de acest gen s'au făcut deasemenea cu iepe de cal și armăsari de Zebra, obținându-se niște bastarzi (zebroizi) frumoși, iuți, răbdători și care, semănând în general cu calul, au blana vărgată ca la Zebra. Tot în grădinile zoologice s'au obținut bastarzi între *Cercopithecus fuliginosus* ♂ și *Mandril* ♀ între *Ursul brun* și *alb*, între *Capra de Angora* ♂ și *Merinos* ♂ între *Leu* ♂ și *Tigru* ♀, între *Mistreț* ♂ și *Porc domestic* ♀, între *Rața de Chili (Mareca sibirica)* ♂ și *Rața Sud-americană (Dafila spinicauda)* ♀ obținându-se bastarzi foarte frumoși colorați.

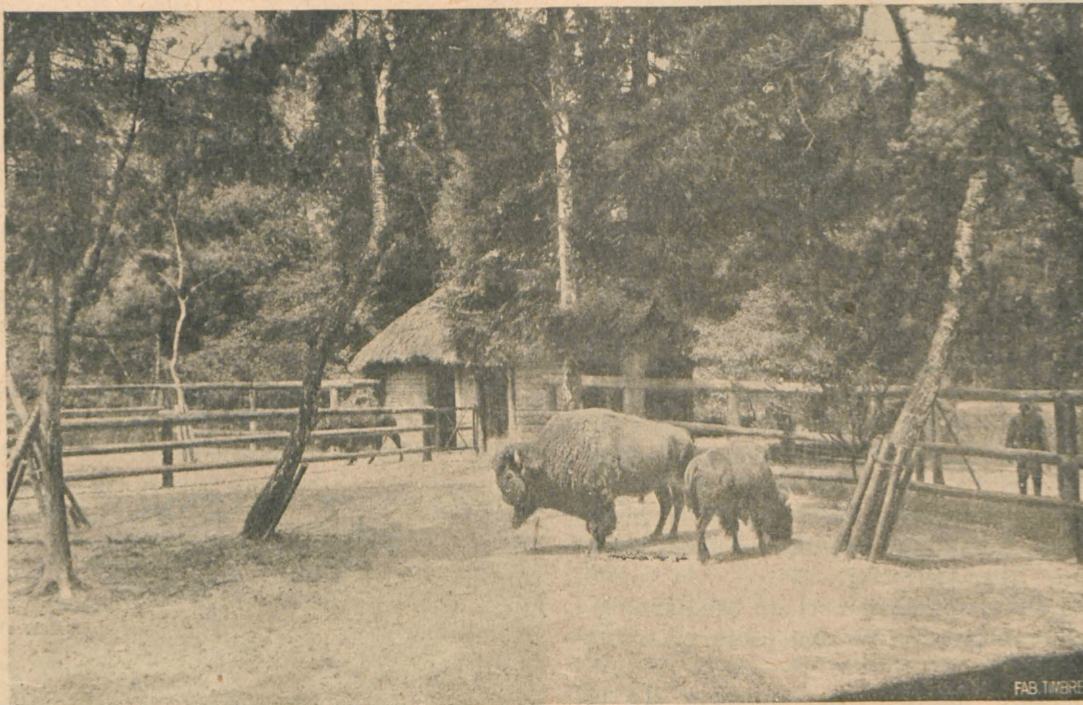
jute efectiv chiar *Ornitologiei*, mai ales la înelarea pasărilor migratoare, prin care se tinde la lămurirea unui fenomen biologic extrem de interesant: migrația avifaunei.

Grădinile zoologice au furnizat și continuă a furniza un bogat material pentru studiul clinic al bolilor diferitelor animale de mare interes pentru *Medicina veterinară* — cât și pentru studiul inteligenței, instinctelor și sentimentelor lor, care interesează *Psihologia animală*.

b) *Importanța didactică*. O deosebită importanță prezintă grădinile zoologice în ceea ce privește învățământul public, primar, secundar, superior și particular.

O plimbare printr'o grădină zoologică ne arată ce cunoștințe reduse și mai ales eronate, au unele persoane, considerate adesea culte, despre diferitele animale și viața acestora.

Tăblițele explicative, lămuritoare, aplicate pe cuști sau colivii, le sunt însă de mare folos, celor de mai

Parcul zoologic dela Helabrunn-München
Grajdul Zimbrilor

Dintre aceste hibridizări, unele, chiar dacă nu au nici o importanță practică, au însă o foarte mare importanță științifică în ceea ce privește studiul eredității. Grădina zoologică din Berlin, mai ales, dă o deosebită importanță zootehniciei, posedând, în afară de animalele sălbatice, și serii complete din toate animalele domestice cunoscute la suprafața pământului.

Tot așa grădina zoologică dela Budapesta întreține și o serie completă și foarte frumoasă de rase de câini. Parcul zoologic dela Helabrunn-München, intenționează a reinvia, prin hibridizări și selecționări ce se execută în secția sa specială de rase domestice, chiar unele specii stinse (*Tarpanul*, *Bou-rul*) sau pe cale de stingere (*Zimbrul*).

Grădinile zoologice aduc *Parazitologiei* un prețios material de studiu adunat din toată lumea odată cu animalele expuse, permițându-i să clarifice o mulțime de lucruri insuficient cunoscute și să descopere chiar specii noi.

În ultimul timp, grădinile zoologice încep să a-

sus, încât fără multă bătaie de cap, aceste persoane ies dintr'o grădină zoologică cu niște cunoștințe mai complete și mai juste despre animale și viața lor.

Pentru școli, de toate gradele, utilitatea unei grădini zoologice e covârșitoare — și administrația marilor orașe a apreciat-o just și la timp, cerându-i în schimbul sacrificiilor materiale ce face cu dânsa, gratuitatea sau semigratuitatea vizitării ei de către școlari.

Grădinile zoologice formează spiritul de observație, procurând marea satisfacție a cercetării și constatării personale.

c) *Importanța artistică*. În grădinile zoologice din Occident, întâlnim, mai la fiecare pas, desenatori, pictori și sculptori animalieri, postați în fața animalelor mai deosebite, dându-și osteneala de a prinde cât mai bine liniile acestora.

De când artiștii au putut lucra după modelul viu, în grădinile zoologice, arta animalieră a luat o dezvoltare necunoscută în trecut. Aceasta se poate ob-

Pățania d-lui Afacerescu, inspector de vânatoare

D. Afacerescu, inspector de vânatoare, plecase în inspecție.

Toate merseseră de minune și, pe 'nserate, inspectorul știind că părintele Papuc, deși văduv, avea o gospodărie îmbelșugată, primise invitația popei de a rămâne la el peste noapte.

Cina a fost copioasă și în timpul mesei inspectorul nu a 'ncetat o clipă de a aduce laude servitoarei popei, care de — altfel era o femeie voinică și bine clădită — și care, la aceste laude, pleca în jos niște ochi frumoși, mototolind colțul șorțului.

Cei 2 bărbați trecuseră la cafele când de departe începuseră a se auzi niște tunete.

Cu timpul bubuiturile se apropiară și în curând se porni o ploaie cu beșici.

— „D-le inspector“, zise popa „dac'o mai ține așa n'o să puteți pleca astă-seară ! Drumurile sunt desfundate și eu știu ce 'nsemnează o ploaie ca asta,

pe meleagurile noastre ! O să vedeți c'o să ție toată noaptea ! Nu vă rămâne decât să vă culcați aici !

Am un singur pat dar, e destul de larg.

O să dormiți cu mine !“.

În vremea aceasta, pe la spatele inspectorului Ileana, servitoarea popei, îi arunca acestuia niște priviri sdrobitoare ! Dar în cele din urmă se resemnă căci n'avea încotro.

Inspectorul și popa se desbrăcară și se culcară împreună. Dl. Afacerescu, obosit de treburi, cum era, dormi tun până la ziuă, când bucuros ar mai fi dormit câteva ceasuri !

Dar, cum se luminează de ziuă, d-sa fu deșteptat brusc de câteva palme sdravene, lipite cu putere pe părțile moi ale spatelui, în timp ce un glas somnoros bolborosi alături :

— „Scoală fă Ileano, de dă drumul la vite !“..

Decalogul vânătorului

de Cpt. G. Ionescu

1. — Dacă ți-e teamă să nu-ți împuști tovarășul sau propriu-ți câine, nu lua pușca când pleci la vânatoare.

2. — Scrie pe fiecare cartuș numele vânatului în care vrei să tragi ; altfel, alicele trec pe alături și se pierd cu destinația : Adresantul necunoscut.

3. — Dacă, după ce ai tras ambele focuri din pușcă, vânatul tot nu a căzut, nu-l mai urmări. Asta înseamnă că ai dat peste un animal deștept.

4. — Ia întotdeauna în geantă câteva cutii cu pulbere și un „kil“-două, de alicele. Vânătorii dela sate dau bucuros un iepure pe o cutie de „praf“ și o mână de „plumbi“.

5. — Nu pleca niciodată fără câteva mii de lei în buzunar.

Se poate întâmpla ca vre-o vită să dea peste alicele tale și atunci țaranii tot pe tine te pun s'o plătești.

De nu ai bani, e bucluc. Te întorci „vilegiaturist“.

6. — Nu uita să bați câinele oridecâteori vei scăpa focurile.

În felul acesta animalul va învăța că trebuie să prindă vânatul înainte de a-l ajunge alicele.

7. — Du-te numai la vânătorile cu bătae. Dela aceste nimeni nu pleacă cu mâna goală.

8. — Nu trage în vânat dacă este prea aproape ; cu siguranță îți scapă. Lasă-l să se depărteze iar după ce s'a depărtat nu mai trage căci alicele nu mai au putere să-l ajungă.

9. — Când vezi câinele că refuză să *aporteze* vânatul, nu te necăji ; du-te tu și-l ia. Dar, când vezi că nu vrea să caute, atunci în nici un chip să nu cedezi și să faci treaba lui. Stai lângă el până s'o hotărî să plece.

10. — Dacă întâmplător ai împușcat o bucată, nu mai trage după altele, ci mulțumește-te cu atâta. Altfel riști să-ți pierzi reputația de... bun trăgător.

„Burta vacii“

Pățania unui vânător

de Iosif I. Petrescu

Paznic public de vânatoare

Intr'o dimineață, spre sfârșitul luni Martie, anul 1894, părăsisem comuna B., din județul Teleorman, — situat pe șapte dealuri ca *Roma*, și traversat prin mijloc de riuletul *Urluiul*, — cu gândul ca să mă duc la rațe. Când am ajuns la baltă, — partea lătită și plină de stuf a *Urluiului* de după o colină dinspre răsărit, — soarele tocmai începea să se ivească, anunțându-se prin culoarea-i roșietecă-gălbuie și răsfi-rându-și razele în sus prin micile petece de nouași dela orizont, de părea că este un cap de copil zburdalnic, cam somnoros, care se deșteaptă cu părul vâlvoi.

Cu pușca în mână, eram atent la fiecare luminiș

din trestia *Urluiului*, căutând rațele. Pe cari cu multă atențiune, șiretenie, târiș pe burtă, etc. le puteam „trăzni“ din când în când.

Intr'unul din luminișul bălții, descoper o pereche de rațe mari „de Dunăre“ — așa le numeam pe cele mari, — însă erau mai aproape de malul opus. Fac un ocol înapoi până la un loc cu apa mai mică, pe unde trec; apa rece, de Martie, — mai mult nomol de cât apă, adâncă până aproape de brâu — ca să mă pot apropia de locul unde erau rațele. Ajungând pe malul opus, mai pe vine, mai târâș pe burtă, cu mâinile afundate până în coate în mocirlă, mă apropii de luminișul cu rațele. Însă înainte de a putea trage în

ele cu un „Mac ! Mac ! Mac !” puternic, acestea se și înălțară !

„Le iau în cătare” și trag. Spre marea mea bucurie și satisfacție, — că nu mă voi mai duce de astădată acasă cu mâna goală —, cade una în niște plante aquatice, dar tocmai în partea cealaltă a bălții. Marchez locul, — niște petice mici de țeperig — și trec din nou înapoi în partea ceailaltă. Calc din petec în petec de plante, ca mușuroaiele, ca să nu mă afund în mocirlă. Unde nu era petec de iarbă, mă afundam până la genunchi în mocirlă, din care cu greu puteam scoate picioarele.

În fine zăresc rața ca la 20 metri de mine, cu ciocul afundat în mocirlă pe un ochiu gol de mlaștină, — fără pâlcuri de plante. Merg cu greu până acolo și calc în acel gol. Dar deodată mă și afund până la brâu ! În primul moment nici nu mi dau seama bine că mă afund ; și caut ca să trag spre mine rața, cu ajutorul puștei. Cum mă mișc însă puținel, observ că mă afund și mai mult în jos.

În acest timp, pe drumul, de pe malul bălții, văd un om cu carul, care se ducea la câmp cu plugul, la arătură. Fiindu-mi însă rușine să mă vadă în situația și halul în care eram, nu l'am mai strigat ca să mi dea o mână de ajutor, sperând că voi putea eși din mlaștină și singur.

Dar, cum la orice mișcare cât de mică, pe care o încercam ca să mă salvez, mă afundam tot mai mult, mi'am dat repede seama de situația disperată în care mă aflam. Acum ași fi chemat pe orișicine ca să mă salveze, căci îmi vedeam pieirea cu ochii, dar nu mai era nimeni prin prejur. De frica afundării nu mai făceam nici cea mai mică mișcare. Incepusem să mă'nchin : „Doamne Isuse Christoase și prea Sfânta născătoare de Dumnezeu ! Fie-vă milă și nu mă lăsați să pier etc. !”

După puțin timp, văd de departe că apare pe culmea dealului, un punct negru, care se mărea mereu și se distingea din ce în ce mai bine. Era capul unui cal ! Apoi calul apare în întregime, după care apar și doi boi, iar după boi plugul urmat de plugar. Plugarul ara ! Locul de arătură al celui plugar era cu un cap în vale, spre baltă, ca la 2—300 metri de mine, iar celălalt cap al locului era peste culmea dealului.

Mă închin și fără să mai mă mișc de frica afundării, întorc numai capul ca să urmăresc plugarul și să'l strig când va ajunge în vale !

Momentele treceau încet. Fiecare minut mi se părea o veșnicie. Deși mlaștina rece îmi înțepenea corpul, totuși, de frica morții, sudori reci îmi curgeau de pe frunte. În fine, încep să strig cât puteam de tare : „Măi nene Ioane ! Măi Marine ! Măi Niculae ! Vino mai repede de mă scapă că mă în nec !. Omul

nostru și-a întors odată capul pentru câte-va momente și s'a uitat în toate părțile, dar nevăzând pe nimeni și-a văzut de treabă, mânându-și boi pe brazdă, la deal : „Hăis ! Cea !”...

Mă gândeam să trag un foc de armă în sus, dar nu îndrăzneam, căci reculul armei m'ar fi afundat și mai mult în jos. Fiori și sudori, reci ca gheața, mă treceau întruna văzând că piere pe după culmea dealului și fundul rotund al căciulei celui care ara...

A trecut mult pentru mine, o veșnicie, până am zărit din nou apărând pe culmea dealului : calul, boii, și plugarul, în urma plugului, dar de data asta mi-a venit o idee salvatoare : îmi iau binișor de pe cap șapca și punându-o pe țevile armei pe care o ridic în sus, o mișc binișor când la dreapta, când la stanga, începând din nou a striga : „Măi nene Ioane ! Măi Marine ! Vino mai repede de mă scapă că mă în nec !”

După mai multe strigăte desnădăjduite, indescribibilă mi-a fost bucuria când am văzut, că omul, oprindu-și vitele în vale, o ia la fugă înspre mine, unde ajungând, începe a se închina și a-mi da curaj și sfaturi ca nu cumva să mă mai mișc ! Apoi o ia repede, în fugă, spre plug. Îl urmăresc cu privirea, îl văd cum scoate jugul dela tânăla plugului, cu boi cu tot și, dând bice la vite, o ia cu ele peste culmea dealului, unde dispare fără să știu ce face. Până să apară din nou, m'am gândit la multe ! Poate că nici nu mai vine ! îmi ziceam. Dar iată'l ! Apare pe culmea dealului calul, boii, și plugarul însuși cu carul, mânând de zor boii la vale, deadreptul peste arătură, venind cu carul până în apropierea bălții unde eram eu. Mă miram mult : Ce o fi vrând să facă el cu carul ? ?...

După ce a dejugat boii, îl văd că scoate și ia în spinare una din loitrele carului. Venind înspre mine, o pune în mlaștină aproape de mine, ca pe un pod, apoi luând și cealaltă loitră și venind cu ea peste prima, o așează în capul și în curmezișul primei loitre, mai aproape de mine. Apoi luând funia boilor și făcând un laț fix, mi l'a dat de mi-l'am petrecut pe subțiori, când nu după puțină osteneală, a dat Dumnezeu de m'a scos.

După ce m'a scos, privind-și țoalele pline de noroi, mă înreabă zâmbind :

„Bine boierule, cine te-a pus să intri în burta vacii...”

Căci așa se numesc pe la noi în Teleorman asemenea izvoare oarbe, foarte numeroase pe marginea dealurilor.

Dau pățania mea, ca exemplu, vânătorilor începători cari vânează la baltă, pentru a fi atenți ca să nu intre și ei în „burta vacii” !

INFORMAȚIUNI & COMUNICĂRI

O rezervă centrală pentru vânat în Bulgaria

Guvernul bulgar a destinat în pădurea statului, numită «Kvdaj Balkan», din județul Varna, un teren bine împădurit, în suprafață de 1.400 ha., care va forma o rezervă centrală pentru vânatul bulgar.

Ea va fi împrejmuțată în așa fel ca să împiedece orice furt și va fi pusă sub supravegherea directă a Ministerului agriculturii. Lucrările vor fi terminate în cursul acestei veri.

N. Baltes

Armata română respectă Legea Vânătorilor

Primum următoarele :

CORPUL VII ARMATA, Statul Major, biroul 2
cătore

«Revista Vânătorilor», București

Cu onoare se face cunoscut, că acest Comandament sesizându-se de cele publicate de Dv. în No. 3—5 pe lunile Martie, Aprilie, Mai 1932, cu privire la braconajul ce se face pe teritoriul Societăților de vânătoare Lugoș, a dat ordin garnizoanei

Lugoj să cerceteze și raporteze dacă cele publicate corespund, sau nu adevărului.

Garnizoana Lugoj, luând contact cu președinții celor 2 societăți de vânătoare și făcând cercetări, a stabilit că în anii 1931 și 1932 nici un militar din acea garnizoană nu a vânat, fără a poseda cuvenitul permis de vânătoare.

Față de cele pe mai sus, cu onoare vă rugăm să binevoiți a face cuvenita rectificare la aceeaș pagină a Revistei Vânătorilor, în numărul 6 ce va apare.

p. Șeful de Stat Major C. VII A.

Col. Fâlfănescu

Se anexează raportul garnizoanei Lugoj către C. I. A. în copie*

Garnizoana Lugoj

către

Corpul VII armată, Biur. 2

La ordinul Dv. No. 1461327/27, V, 1932, am onoare a raporta :

1. Am luat înțelegere cu președinții celor două societăți de vânătoare din Lugoj pentru a stabili cazurile precise de braconaj.

Din relațiunile ce am primit rezultă că atât în anul 1931 cât și în anul 1932 nu au avut nici un caz de semnalat contra oșiferilor și suboșiferilor, cari să-i fi făcut culpabili de contraveniență la legea vânătorului.

2. În anul 1930 a fost reclamat Plot. Major Anghelescu din Cercul Recrutare Severin, care deferit justiției a fost scos din cauză prin amnistie

3. Am dat ordine severe corpurilor din garnizoană de a urmări de aproape pe eventuali delicvenți în scopul de a se preveni astfel de abateri.

4. Anexez tabelul nominal de toți oșifierii cari au permise de armă și vânătoare, cu copiile certificatelor respective.

Comandantul garnizoanei Lugoj

General (ss) Graf

p. conformitate

Șeful Biuroului 2 Informații C. VII A.

Maior, Gorsky

Uniunea ia act de adresele de mai sus, făcând cuvenita rectificare și considerând de datorită sa de a le publica. Dealtfel rezumatul dela pag. 23, No. 3—5 al «Revistei Vânătorilor» este o foarte scurtă dare de seamă a memoriului Societății Vânătorilor din Lugoj, înaintat Uniunii și care se va trimite în copie Corpului VII de Armată, pentru a-i înlesni ancheta ordonată.

Se face un călduros apel către toți membrii Uniunii ca să-și plătească cotizațiile, deoarece administrația este lipsită de fonduri.

Deasemenea sunt rugați să ia notă că No. viitor al revistei se va trimite contra ramburs.

CARȚI SI REVISTE*)

Prof. E. Botezat, Existența zimbrului în Bucovina, Buletinul Facultății de științe din Cernăuți, V. 2, 1931, pp. 370—377.

D. dr. E. Botezat, ilustrul zoolog român, profesor la Universitatea din Cernăuți și membru corespondent al Academiei Române, este cel mai mare cunoscător al faunei noastre vânătoarești, actuale sau stinse în timpuri istorice. D-sale i-se datoresc cele

Prof. Dr. Eugen Botezat.

autorul numeroaselor lucrări de zoologie vânătoarească.

mai frumoase studii asupra Cerbului și Zimbrului în Carpați, pe care le-a publicat în diferite periodice din țară și străinătate. Cu Zimbrul n'a încetat nici un moment de a se ocupa din 1913, când Academia Română i-a publicat în Analele sale (vol. 36), un important studiu asupra „Bourului și Zimbrului“.

În ultima sa notă, publicată în Buletinul Facultății de Științe din Cernăuți, d-sa descrie un bucium de corn de Zimbru, marcat cu anul 1808, pe care l'a descoperit la învățătorul Volcinschi din Seletin, care-l cumpărase dela un huțan (rutean) din munții Bucovinei.

Prin descoperirea acestui prețios document se face dovada existenței zimbrului pe teritoriul Bucovinei, unde a presistat până la începutul secolului al 19-lea.

Buletinul Cercului de vânătoare „Vulturul“ din Tg.-Râșcani, jud. Bălți, An. I. nr. 1, 1 Iunie 1932.

Editat cu scopul de a înștiința pe membrii asupra ordinilor ce s'au primit la cerc, relativ la vânătoare, protecția vânătorului, viața societății. etc.

Sumar : ordinele cercului către membrii ; informațiuni asupra adunării generale a Uniunii ; calendarul vânătorilor ; anunțuri, etc.

O rectificare : adunarea generală a Uniunii din 28 Februarie a. c., nu a aprobat gestiunea.

„Olympic“, official publication of the organizing committee games of the X-th olympiad, Los Angeles, U. S. A., nr. 5 (Mai), 1932.

Organul comitetului de organizare a olimpiadei a 10-a, care va avea loc la Los Angeles (Statele Unite), între 30 Iulie—14 August, și la care va participa și România cu o echipă.

În programul jocurilor acestei olimpiade figurează și tirul.

Revista Științelor Veterinare, nr. 5—6 (Mai-Iunie), XIII, 1932, București, Director : Dr. I. Călinescu ; redactor : Dr. F. Begnescu.

Număr festiv dedicat expoziției laptelui, care a avut loc la București.

Sumar : Comitetul național român al laptelui. Laptele. Producția și distribuția laptelui. Laptele și derivatele sale. Recoltarea și comercializarea laptelui pentru copii și bolnavi. Cum se alege și crește tineretul femel spre a deveni vacă bună de lapte. Principiile nutritive ale laptelui. Laptele în alimentația păsărilor. Aprovizionarea cu lapte a orașelor mici. Educația pentru consumarea laptelui. În țara laptelui. Organizarea țărănilor austriaci, ca producători de lapte și aprovizionarea Vienei. Preparate cu lapte. Despre o plantă numită în Mexic vaca verde. Sfaturi. Recenzii. Mierea. Bibliografie apicală. Poșta sfaturilor medicale. Numeroase clișee.

*) În această rubrică se recenzează orice publicație de interes vânătoresc, în ordinea sosirii la redacție.

MICA PUBLICITATE

VAND 4 căței (3:1) brac german, păr scurt, 8 săptămâni, părinți importați premiați și una cățea germană, păr sărmos, importată, dresată, 4 ani. Adresa: Francisc Bücher, dentist, Lugoj.

DE VÂNZARE o pereche pe coarne de cerbi, puternic perlate, cu 12 ramuri. Prețul 2000 lei. A se adresa la Uniune.

PUI GRIFFON-KORTHALS de 5 săptămâni, sex masculin lei 2500; feminin Lei 2000 loco. Părinții: Ami de Moldavia (din Zopp Vagdemange și Asta Albaunsberg) și Hedda de Orion. 1 pui doresc să-mi schimb contra un pui de sex masculin scos din alți strămoși de pur sânge Griffon. Dr. E. Schnell, gara Titu-Dâmbovița

VAND 6 perechi păuni între 2 și 7 ani; ouă de păuni; canari; o cățea de rasă prepelicar cu un cățel de 6 luni; tufe decorative. Prețurile după învoială A se adresa: George Cojocariu, Frătăuții-nou, Jud. Rădăuți.

A apărut:

• Dr. R. I. CĂLINESCU, *Manual pentru determinarea Amfibiiilor și Reptilelor din România*. Casa Școalelor, Biblioteca de popularizare a științei, București, 89 pagini, 58 figuri.

Conține: instrucțiuni pentru strângerea Batracienilor și Reptilelor (cap. I); conservarea materialului (cap. II); instrucțiuni pentru tratarea mușcăturilor de viperă (cap. III), care interesează în cel mai înalt grad pe d-nii vânători pentru ținuturile muntoase.

Se arată care sunt șerpii veninoși și cei neveninoși — și cum îi putem recunoaște ușor.

Lucrarea e însoțită și de o hartă a răspândirii viperelor în România, care ne arată pe unde trăiesc aceste reptile la noi.

De vânzare la librăria „Cartea Românească“ și la autor.

Ediție pe hârtie satinată: 21 lei.

Ediție pe hârtie velină: 40 lei.

Dr. R. I. CĂLINESCU, *Grădinile zoologice, organizarea și importanța lor publică*. Imprimeria Națională, București, 1932. 54 pagini, 36 clișee.

De vânzare la librăria Cartea Românească, București și la autor. Prețul 60 lei.

Se arată ce este o grădină zoologică și care este

importanța ei publică, științifică, didactică, artistică, patriotică și pentru protecția naturii (Cap. I). Se face apoi istoricul grădinilor zoologice și se arată evoluția modurilor de expunere dela tipul cel mai primitiv la cel mai evoluat (Cap. II). Se descriu condițiile de care depind organizarea și bunul mers al unei grădini zoologice (Cap. III), câteva din grădinile zoologice ale Europei centrale: Schoenbrunn-Viena, Berlin, Dresda, Halle, Leipzig, Stellingen-Hamburg, Muenchen-Hellabrunn (Cap. IV), ca și grădinile zoologice ale țărilor vecine: Ungaria, Cehoslovacia, Rusia, Bulgaria, Iugoslavia, (Cap. V). Clișeele sunt în majoritate originale

---

In curând va apare: *Manual pentru determinarea vânatului cu păr din România*, de Dr. R. I. Călinescu, conținând și instrucțiuni pentru naturalizarea blânilor și prepararea troteelor vânătoarești; numeroase clișee în text.

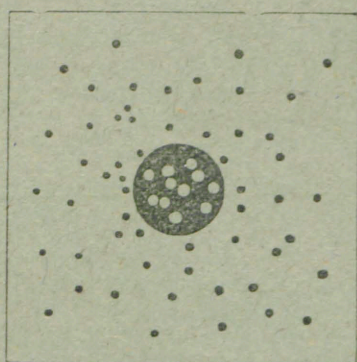
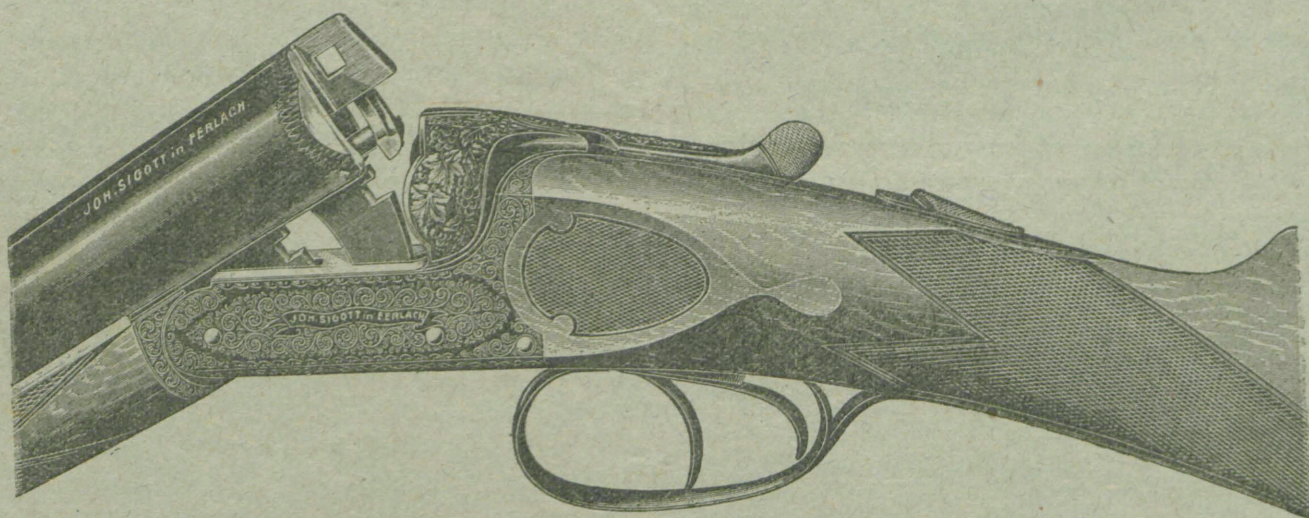

FABRICA DE ARME DE VÂNĂTOARE IOHANN SIGOTT

FERLACH — KÄRNTEN — AUSTRIA

Produce și vinde cele mai moderne arme de vânătoare
și anume:

ARME DE VANATOARE ELEGANTE CU DOUĂ TEVI DE ALICE CU ȘI FĂRĂ
ARME PENTRU TRAGERE LA PORUMBEI (ȘI PERECHI) TOATE
CU UN TIR SUPERIOR COCOASE

CIBLA

Năimea 63×63 cm., cu lovitură
trasă din foraj Sigott-Drall-
Rifle la 50 pași cu alice No. 6

Inventatorul și singurul îndreptătit la con-
struirea „forajului Sigott-Drall-Rifle“ cu e-
fect de tir neobișnuit de strâns și o penetrație
mare a alicelor (vezi cibla).

Construște deasemenea arme mixte, arme
mixte sistem Bock, Drillinguri, arme cu două
tevi de glonț (Express) și carabine cu repe-
țiție în toate calibrele chiar și pentru glonț-
ul de mare viteză 7×65 Brenneke și 8×60
Magnum. Gioanțele acestor cartușe au o
traectorie aproape dreaptă până la peste
300 m. și o eficacitate fulgerătoare asupra
vânatului. Armele pentru aceste cartușe se
pot utiliza în special pentru vânarea cerbi-
lor mari, pentru mistreți și urși.

Armele mele sunt sub raportul construcției
precise și solide precum și al calității tiru-
lui, foarte eține și dau pentru orice armă

Glonț Sigott
pentru forajul Si-
gott-Drall-Rifle și
pentru țevi cu fo-
raj choke

o garanție pe cinci ani. Construcțiile mele sunt premiate de multe ori cu medalii de aur.
Mii de scrisori de mulțumire din partea notabilităților și a vânătorilor profesioniști
stau la dispoziția tuturor.

Catalogul bogat ilustrat în care sunt gravate după natură și descrise în amănunt ar-
mele mele. Se trimite la cerere de fabrica mea sau de Uniunea Generală a Vânătorilor
din România, Str. Sf. Ionică No. 6, unde se pot vedea și cumpăra.

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VANĂTORILOR DIN ROMANIA

TELEFON 313/47

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești din interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătorei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

**ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIATE 400 LEI
COSTUL STEMELI 200**

**ANUNȚURI COMERCIALE
1 PAGINĂ 500 LEI LUNAR**

$\frac{1}{2}$ „ 250 „ „
 $\frac{1}{4}$ „ 125 „ „

MICA PUBLICITATE 1 Leu cuvântul

**ABONAMENTUL LA
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)**

„REVISTA VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare al
tuturor vânătorilor din toată țara, care
au să-și spună ceva. De aceea, dacă
aveți ceva de cumpărat, de vândut, de
schimbat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„REVISTEI VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

D-NII COLABORATORII POT OBTINE ORICATE SEPARATE DORESC, DIN ARTICOLELE DOMNILOR
LOR, COMANDANDU-LE DIRECT LA TIPOGRAFIE SAU PRIN INTERMEDIUL UNIUNII, DUPĂ UN
TARIF MINIMAL.

**LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
ȘAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.**

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

Plata cotizației anuale se primește până la 1 Aprilie, dată când revista se trimite contra ramburs.

**UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGEȚI-VĂ ÎN JURUL „UNIUNEI”**

Manuscrisele nu se înapoiază.

Domnii colaboratori sunt deci rugați să-și păstreze copie de pe articolele trimise pentru „Revista Vânătorilor”

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 25 LEI
PREȚUL UNUI NUMAR VECHIU 30 LEI

